

РЕШЕНИЕ

№ 7852

гр. София, 22.12.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 40 състав,
в публично заседание на 18.11.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Дилиана Николова

при участието на секретаря Мая Георгиева, като разгледа дело номер **7613** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във вр. с чл.38, ал.7 от Закона за защита на личните данни /ЗЗЛД/.
Образувано е по жалби на [фирма], [фирма] и [фирма] срещу Решение № ППН-01-358/2019 от 28.05.2021г. на Комисията за защита на личните данни /КЗЛД/.
Първият жалбоподател обжалва решението в частта, с която е обявена за основателна подадената от Мохарем Мохарем Х. жалба с рег.№ ППН-01-358/08.04.2019г. по отношение на него, като обработващ личните данни от името на администратора [фирма], и е прието, че този жалбоподател е извършил нарушение на чл.32, § 4 от Регламент (ЕС) 2016/679 - за това че към дати 08.01.2019г. и 10.01.2019г. не е предприел мерки (технически и организационни), спрямо своя служител И. К., на когото е предоставен достъп до лични данни на Мохарем Мохарем Х.. Решението се оспорва и в частта по т.10, с която за установеното нарушение на основание чл.83, § 4, буква а) вр. чл.58, § 2, буква и) от Регламент (ЕС) 2016/679 е наложена на [фирма] имуществена санкция в размер на 2000 лева.
Жалбоподателят моли за отмяната на решението в оспорената част като намира, че административният орган неправилно е стигнал до извода за осъществено от него нарушение на законодателството в областта на защитата на личните данни. Твърди, че съгласно Закона за пощенските услуги Комисията за регулиране на съобщенията е утвърдила Общите условия за услугите на [фирма] като процесните пратки са доставени съгласно изискванията на закона и общите условия на оператора. Единствените данни за получателя на пратките, които се обработвали от пощенския

оператор били имената му, адреса и телефонния номер, които обаче се предоставяли от изпращача, който е получил разрешение да ги предостави на пощенския оператор, за да бъде извършена доставката на пратката. Целите на обработването предвид това, са законово установени – доставка на съответната пратка. В конкретния случай [фирма] не било обработвало лични данни неправомерно извън границите на закона и общите условия. Обстоятелството, че получателят на пратката се е обадил и е променил мястото на доставката с друго, различно от посоченото в товарителницата, където е доставена пратката, намира, че не съставлява нарушение на правилата за обработка на лични данни, тъй като такава възможност е предвидена в утвърдените от КРС общи условия на оператора [фирма], спрямо което дружество оспорващото дружество е франчайзър. На следващо място се посочва, че оплакването на Мохарем Х. се свежда до неправомерно обработване на личните му данни във връзка със сключването на договора за покупко-продажба на две вещи и договора за лизинг, към които [фирма] няма отношение. По отношение на наложената санкция мотивира, че комисията не е изложила конкретни съображения, поради които счита, че единствено налагането на имуществена санкция отговаря на тежестта на нарушението, въпреки че е установила, че дружеството няма извършени нарушения на ЗЗЛД.

В съдебно заседание изложеното в жалбата и направеното с нея искане се поддържат от адв.М., който моли и за присъждане на разноските по производството за заплатена държавна такса и адвокатско възнаграждение.

[фирма] оспорва решението в частта по т.1 и т.7, с които е обявена за основателна подадената от Мохарем Мохарем Х. срещу него жалба с рег. № ППН-01-358/08.04.2019г. в качеството му на администратор на лични данни, за извършено нарушение на чл.6, § 1 от Регламент (ЕС) 2016/679 - обработване на лични данни на Мохарем Мохарем Х. в контекста на отпуснати стокови кредити от дати 04.01.2019г. и 08.01.2019г. без валидно правно основание за това, във връзка с което на този жалбоподател на основание чл.83, § 5, буква а) вр. чл.58, § 2, буква и) от Регламент (ЕС) 2016/679 е наложена имуществена санкция в размер на 5000 лева.

Жалбоподателят моли за отмяната на решението в оспорената част като намира, че от събраните в хода на административното производство доказателства не може да се установи по категоричен начин дали действително е налице сключване на договори за стоков кредит от лице, различно от Мохарем Х.. Без да е ясно дали действително е налице криминално деяние чрез използването на чужда идентичност за сключване на договорите за стоков кредит комисията необосновано е приела, че жалбоподателят не е доказал авторството на направените изявления за сключване на договорите. От друга страна от този жалбоподател били ангажирани достатъчно доказателства, свързани с процеса на идентификация, от които било видно, че служителите му са изпълнили своите задължения във всички етапи на отпускането на кредит. На трето място комисията приела за недоказани редица обстоятелства, но не указала на този жалбоподател представянето на допълнителни такива, като същевременно основала решението си за налагане на санкция въз основа на аргументи за непредставяне на доказателства. Неоснователен намира довода, че [фирма] е обработило личните данни на Мохарем Х. без правно основание, тъй като видно от представените по преписката доказателства това обработване не е било самоцелно, а за нуждите на сключения договор за кредит. Предвид това моли за отмяната на решението в оспорената част, при условията на евентуалност за намаляване на размера на наложената санкция. Претендира присъждане на направените разноски. В съдебно

заседание изложеното в жалбата и направеното с нея искане се поддържат чрез адв.Д.. Жалбоподателят [фирма] оспорва решението в частта по т.2 и т.8, с които е призната за основателна подадената от Мохарем Мохарем Х. срещу дружеството жалба с рег. № ППН-01-358/08.04.2019г. в качеството му на администратор на лични данни, за извършено нарушение на чл.6, § 1 от Регламент (ЕС) 2016/679 - обработване на лични данни на Мохарем Мохарем Х. в контекста на извършени продажби на стоки/продукти на дати 04.01.2019г. и 08.01.2019г., без валидно правно основание за това и приложената предвид това принудителна административна мярка на основание чл.58, § 2, буква г) от Регламент (ЕС) 2016/679 като е разпоредено на администратора на лични данни [фирма] при обработката на лични данни на физически лица в контекста на продажби на стоки/продукти от разстояние и тяхната доставка чрез дружество, предоставящо услуги по ЗПУ да предприеме мерки в насока задаване на опция за получаване на стоката/продукта от получателя, единствено в офис на дружеството, чрез което се извършва доставката, като единствена възможност за това, ведно с даване на указания до последния, забраняващи връчването на пратките по начин, различен от указания, в срок 3 месеца, считано от датата на влизане в сила на оспореното решение.

Изложените аргументи, въз основа на които се иска отмяната на акта в посочената част, са, че дружеството е въвело технически и организационни правила за защита на личните данни, за което е предоставило на КЗЛД съответните доказателства. Част от тези мерки било създаването на клиентски профил за извършване на покупка чрез електронния магазин. Т.е. за да получи възможност да отправя поръчки чрез интернет страницата, следва потребителят да получи верификация, за която е необходимо да предостави своите имена, телефонен номер за контакт и адрес за доставка. Досежно проверката на тази информация в дружеството била въведена процедура, целяща нейното потвърждение, която в случая била спазена. Приложената принудителна административна мярка намира за непропорционална като неоснователно му били вменени задълженията на други участници в процеса.

В съдебно заседание поддържа подробно изложените в жалбата мотиви за незаконосъобразност на оспорения акт чрез адв.К., който излага допълнителни съображения в писмени бележки. Претендира присъждането на направените по производството разноски по приложен списък.

Ответникът, редовно и своевременно призован, не се представлява в съдебно заседание, в депозиран писмен отговор по жалбите оспорва тяхната основателност.

Заинтересованите страни Мохарем Мохарем Х., [фирма] и [фирма] – редовно призовани, не се представляват в съдебно заседание, не ангажират становище по жалбите.

Прокурор от Софийска градска прокуратура, редовно призована, не взема участие в производството по делото и не изразява становище по законосъобразността на оспорения акт.

Административен съд София-град, след като обсъди релевираните с жалбата основания, доводите на страните в съдебно заседание и прецени събраните по делото доказателства, намира за установено следното от фактическа страна:

Административното производство е образувано по подадената от Мохарем Мохарем Х. жалба, заведена в КЗЛД с рег.№ ППН-01-358/08.04.2019г., в която той изложил съображения за злоупотреба с личните му данни. Посочил, че с неговата лична карта са сключени два договора за стоков кредит, с които са закупени, чрез [фирма]

онлайн, мобилен телефон и компютър. Дружеството и [фирма] посочил, че са администратори на лични данни и като такива следвало да извършат проверка преди сключването на горепосочените договори. Твърди, че не е предоставял лични данни на двете дружества, че не е сключвал онлайн посочените договори и че не е получил стоките, които са закупени от [фирма]. Заявил, че част от данните, които са обработени за посочените по - горе цели са точни - данни от документа за самоличност, с уточнението, че по отношение на адреса е допусната грешка в една от буквите в наименованието на улицата, качеството му на управител на дружество, а останалите: електронна поща, мобилен телефонен номер, деклариран доход и адрес за доставка - че не отговарят на действителността. За сключването на договорите разбрал, когато получил обаждане от [фирма], че ако не погасява задълженията си по тях ще бъдат предприети съответни мерки в насока изискуемост на кредита, неговото прехвърляне и промяна на информацията за него в Ц.. Жалбоподателят също така е уведомил комисията, че по повод случая е сезирал Районна прокуратура - Г. Д. и [фирма] с искане за извършване на проверка.

Във връзка с постъпилата жалба комисията извършила проверка, при която било установено, че в процесната обработка на данни участие имат освен [фирма] и [фирма], и други дружества - [фирма], [фирма] и [фирма], поради което им е предоставена възможност да изразят становище и да представят доказателства.

[фирма] изразило становище за неоснователност на жалбата, като посочило, че в хода на процедурата по кандидатстване, одобрение и сключване на договорите, личните данни на Х. са обработени законосъобразно. Посочено е в становището на дружеството, че то е финансова институция по смисъла на чл. 3, ал. 1, т. 3 от Закона за кредитните институции, вписана в регистъра на Българска народна банка по чл. 3а, ал. 1 от закона и че има и качеството на администратор на лични данни. В периода от 04.01.2019г. до 08.01.2019г. Мохарем Х. заявил общо три кандидатури за стоково финансиране чрез онлайн платформата на негов търговски партньор - [фирма], които кореспондират на следните номера на кредити: 3525431/04.01.2019 г. за компютърна и офис техника, която заявка впоследствие е била анулирана поради дублиране; 3525203/04.01.2019г. за мобилен телефон, който понастоящем е активен, на база електронно подписан договор за кредит; 3529250/08.01.2019г. за компютър, който понастоящем е активен, на база електронно подписан договор за кредит. При сключването на двата активни договора за стокови кредити: 3525203/04.01.2019г. и 3529250/08.01.2019г. клиентът е бил запознат и подписал електронно, съгласно Закона за електронния документ и електронните удостоверителни услуги, всички предписани от Закона за потребителския кредит и Закона за защита на личните данни/Регламент (ЕС) 2016/679 документи, включително: искане за предоставяне на кредит, съгласие за обработка на лични данни и декларация за информираност относно правата на субекта на данните, с което същия е предоставил правото на дружеството да проверява всички данни, предоставени от него. От дружеството също посочили, че процедурата по финансиране онлайн включва сключване на договор за кредит между дружеството и потребителя като договор за предоставяне на финансови услуги от разстояние съгласно Закона за предоставяне на финансови услуги от разстояние, чрез организирана от дружеството система за предоставяне на потребителски кредити от разстояние, включително чрез използване на средства за комуникация от разстояние като електронна платформа за предоставяне на кредити, електронна поща, мобилна услуга, интернет и др., която процедура е подробно описана в общите условия на

договора на кредит. В случая активните договори били сключени именно съобразно предвидената процедура, като са проведени и три разговора с лицето - заявител на кредита, в рамките на които разговори е извършена съответна проверка, при която не са установени данни, че лицето заявител е различно от лицето, до което се отнасят данните, предоставени на дружеството. Във връзка с отправената до самото дружество жалба от Х. била извършена проверка като след получаване на потвърждение от [фирма], че за клиента Мохарем Х. са налице изпълнени две поръчки: първата по кредит № 3525203, с дата на изпращане 07.01.2019 г., приета от Мохарем Х. на дата: 08.01.2019 г. 10:02:07 часа, с товарителница №: 1051804594676 и втора по кредит № 3529250, с дата на изпращане 08.01.2019 г., приета от Мохарем Х. на дата: 10.01.2019 г. в 10:31:59 часа, с товарителница № 1051804930566, дружеството е изпратило отговор до подателя на жалбата, с който го информира, че следва да се обърне за разясняване на случая към компетентните органи, тъй като установяването на подобно закононарушение, за което твърди той, не е в компетентността на дружеството. По отношение на съществуващите договорни отношения с [фирма] за финансирането на продажбата на стоки [фирма] е посочило, че при получаването на стоката клиентът се идентифицира със своята лична карта пред куриера, което в случая лицето е направило и неговата самоличност е била потвърдена от куриера. Предвид това намира, че действията на дружеството във връзка със сключването на двата активни договора са извършени изцяло в рамките на закона, поради което жалбата на Х. е неоснователна по отношение на него.

Във връзка с постъпилата жалба от Х., от [фирма] е изразено становище, че дружеството управлява интернет страници, предлагащи възможност на потребителите за закупуване на стоки от артикулите на [фирма], като е предвидена възможност това да става и на изплащане чрез сключването на договор за стоков кредит с [фирма]. Продажбата на стоки се извършва посредством неформален договор при общи условия, сключен между дружеството и съответния потребител, като същият влиза в сила от момента на регистрацията на потребителя и приемането на тези общи условия - т. 2 от същите. Процедурата за продажба на стоки изисква от потребителя да се регистрира на интернет страницата, като въз основа на тази регистрация се създава неговия потребителски профил. Идентификацията на съответния потребител се извършва чрез потребителско име, вкл. при прекратяване на договорните взаимоотношения. При самата регистрация е включен линк, който препраща към общите условия като електронен документ с цел спазване на изискването за писмена форма и за предоставяне на тези условия на потребителя, както и съгласие за обработване на личните му данни. Данните, които се обработват от дружеството във връзка със сключването на договора и осъществяването на поръчката са в обхват три имена, електронна поща, адрес на доставка на стоката и актуален телефон. Продажбата на стоката е възможна едва след като потребителят е направил регистрация и е избрал бутон "закупи". Потребителят има възможност да направи избор относно начина на плащане на избраната стока, вкл. това да стане на изплащане, посредством договор за стоков кредит, който се сключва между него и [фирма], като за тази цел е предоставен линк, който препраща потребителя от сайта на дружеството към сайта на финансовата институция. Самата процедура по кандидатстване, одобрение и сключване на договора и данните,

които се обработват за потребителите в тази връзка, са в дискрецията на финансовата институция, като дружеството не обработва информация за потребителя, вкл. не събира документи във връзка с финансирането на продажбата на стоката от неговия партньор - документ за самоличност, кредитна задлъжнялост, доходи и т.н. При направен от потребителя избор за финансиране на продажбата чрез кредит, дружеството предприема последващи действия само ако и след като получи потвърждение от [фирма], по електронен път, че съответния потребител е одобрен за сключване на договора за кредит, като копие от този договор не се предоставя на дружеството. На основание полученото потвърждение дружеството организира доставката на стоката, на адреса, който е посочен от потребителя. След като тази стока бъде доставена на клиента, дружеството информира [фирма] за това. Следвайки тази процедура потребителят закупил два продукта въз основа на сключени договори за кредит, като налице била още една заявка, която била отказана по съображения, че клиентът не е одобрен за кредита. Закупените стоки са изпратени и доставени на клиента от [фирма], като според товарителниците, пратките са доставени на лицето - получател на същите. Намира, че при доставката на стоките, задължение на куриерите е да връчат пратките на лицата, които са посочени като получатели в товарителницата.

От своя страна [фирма] също намира жалбата на Х. за неоснователна. Посочва, че пратка с номер 1051804594676 е доставена на 08.01.2019г. в 10:02ч. и че получател на същата е Мохарем Х. с телефонен номер 0886 611 838. Пратката е с описание на съдържанието "Смартфони, дроне" и е адресирана до [населено място], [улица]. Предадена е от служител на "Е. Е." - И. М. К..

Пратка с № 1051804930566 е доставена на 10.01.2019г. в 10:31ч. на същия получател със същия телефонен номер. Пратката е с описание на съдържанието "Лаптопи" и е адресирана до същия адрес. Предадена е от същия служител на куриерската фирма. Посочено е, че в информационната система на дружеството няма данни процесните товарителници да съдържат инструкции от подателя, различни от "преглед" и "тест". Пратките посочва, че са подготвени от електронен кабинет с подател [фирма], като всички данни за получател са вписани именно от последното дружество. Пратките са предварително опаковани, с подготвен транспортен документ от търговеца и приети от служител на [фирма], който е мобилен представител и търговски партньор на [фирма], действащ на територията на [населено място], в зони, описани в приложение. Процесите пратки са предадени за доставка на служител на [фирма] - мобилен партньор и търговски представител на [фирма], действащ на територията на [населено място], в зони, описани в анекс и приложение. В качеството си на лицензиран пощенски оператор дружеството организирано работните процеси като част от операциите (приемане, предаване, разпределение на пратки и др.) са предоставени за изпълнение от търговски партньори, с които има сключени договори на основание чл.22 ЗПУ. На основание тези договори, всички служители на неговите търговски партньори имат задължение да спазват въведените от компанията правила в мрежата на пощенския оператор. При доставката на

пратките дружеството не е извършило нарушение, в т.ч. такова на неговите стандарти и политиките, гарантиращи неприкосновеността на личните данни на клиентите.

В депозираното от [фирма] становище е посочено, че при обработването на данните на Х. при доставката на пратките не е извършено нарушение, както от негова страна, така и от страна на [фирма]. Пратки с товарителници 1051804594676 и 1051804930566 били доставени изцяло съобразно изискванията на ЗПУ и тези на [фирма], като при доставката на същите единствените данни, които са обработени от дружеството за получателя са тези, които са предоставени от изпращача - имена, адрес и телефон. Въпросните данни били обработени от дружеството в качеството му на мобилен партньор на [фирма], въз основа на сключен договор от последното дружество с [фирма]. При доставката на пратките дружеството не действало като администратор на лични данни или обработващ лични данни, тъй като ставало дума за физически пренос в рамките на пощенската мрежа. Двете пратки били приети за доставка от друго дружество - [фирма] - друг партньор на [фирма] като именно на това дружество били дадени инструкции за доставката на пратките, вкл. били предадени данни за получателя. [фирма] получило пратките именно от [фирма] ведно с данните, като именно от този момент дружеството е получило и достъпа до данните на получателя. Пратките били доставени на получателя съобразно предоставената от изпращача информация, като товарителниците били надлежно оформени и върнати, заедно с копие на документа за самоличност на получателя. Лицето връчило пратките - И. К. се сочи, че е служител на дружеството към датите на доставката на пратките, като към настоящия момент трудовите правоотношения с него са прекратени. При доставката на пратките съобразно дадените инструкции куриерът е констатирал наличието на съвпадение на данните от документа за самоличност с тези, които са предоставени от изпращача, като в последващо становище дружеството допуска възможността указания в насока събиране на копия на документа за самоличност при доставката на пратките да не са давани.

От предоставена от прокуратурата информация /във връзка с проверката, извършена по подадената от Х. жалба/ се установява, че IP адресът, от който е направена заявката 78.90.36.40 принадлежи на лицето Г. М., с адрес [населено място], [улица], вх. 1, вх. "Г", ет.4, ап.15, както и че номерът, на който са изпращани нотификации 0886 611 838 представлява карта „П.“, регистрирана на името на [фирма], като една от финансираните пратки от [фирма] е с действителен получател Г. М..

С решение на КЗЛД от проведено на дата 09.09.2020г. заседание, обективизирано в Протокол № 39/2020г. жалбата е обявена за редовна и допустима, конституирани са страните в производството и е определена дата за разглеждане на жалбата в открито заседание. За провеждането му е съставен протокол, приет като доказателство по делото.

Въз основа на представените от страните доказателства и събраните служебно такива, комисията е достигнала до извод, изхождайки от определенията, дадени в Регламент (ЕС) 2016/679, за понятията лични данни, администратор на лични данни, обработващ лични данни и обработване на

лични данни, че всяко едно от дружествата - ответни страни в административното производство обработва информация за жалбоподателя, която попада в приложното поле на понятието лични данни, тъй като става дума за информация, която е свързана с идентифицирано или подлежащо на идентификация лице, по отношение на която информация се извършват действия като събиране, употреба, съхранение, извличане и предоставяне.

При извършване на съответните действия по отношение на тези данни в разглеждания случай дружествата са действали в различно качество - [фирма], [фирма] и [фирма] са действали в качеството си на администратори на лични данни, а [фирма] и [фирма] като обработващи личните данни от името на администратора [фирма]. Изхождайки от установените по преписката факти е прието, че при обработване личните данни на Мохарем Х. са налице нарушения, извършени от [фирма], [фирма], [фирма] и С. Е.“ Е., изразяващи се в следното:

Нарушението, извършено от [фирма] се отнася до условията за законосъобразно обработване на лични данни и по - конкретно на разпоредбата на чл.6, § 1 от Регламент (ЕС) 2016/679, а именно за това, че дружеството обработва лични данни на жалбоподателя - събира, съхранява, използва, извлича, в контекста на отпуснати стокови кредити от дати 04.01.2019г. и 08.01.2019г., без валидно правно основание за това. Разглежданите в регламента условия предвиждат, че обработката на личните данни се явява законосъобразна тогава, когато субектът на данните е дал съгласие за обработка на негови данни за една или повече конкретни цели; когато същата се предприема от субекта на данни за встъпване в предоговорни отношения; когато същата е необходима за изпълнението на договор, по който субектът на данни е страна и тогава, когато тя е необходима за спазването на законово задължение, което се прилага спрямо администратора на личните данни.

Предвид установените факти комисията приема, че администраторът не доказва нито едно от условията за законосъобразното обработване на личните данни на Х., на които се позовава, тъй като по преписката не са представени доказателствени материали, от които да се направи категоричен извод, че лицето, което е предоставило данни на дружеството по електронен път, за целите на предоставяне на кредити от разстояние и сключването на договорите, е идентично с лицето, до което се отнасят тези данни – Мохарем Х..

Нарушението, извършено от [фирма] е също на условията за законосъобразното обработване на личните данни и по - конкретно на разпоредбата на чл.6, § 1 от Регламент (ЕС) 2016/679, а именно за това, че дружеството е обработило лични данни на Х. - събира, съхранява, използва, извлича, в контекста на извършени продажби на стоки/продукти на дати 04.01.2019 г. и 08.01.2019 г., без валидно правно основание за това като администраторът на лични данни, съобразно принципа на отчетността следва да установи и докаже наличието на условията за законосъобразното обработване на личните данни на които се позовава.

Нарушението, което е извършено от [фирма] е на чл. 5, § 1, буква е) от Регламента - принципа на цялостност и поверителност, за това, че при

обработката на данните на жалбоподателя в контекста на извършените доставки на пратки на дати 08.01.2019 г. и 10.01.2019 г. същото не е изпълнило задължението за прилагане на подходящи и ефективни мерки за защита на личните данни, на етапа на заявяване на промени в условията по доставките от ФЛ - получатели на пратки, така че обработката им да отговаря на изискванията на Регламента, съответно в отношенията му с обработващите личните данни.

Нарушението, извършено от [фирма] е квалифицирано като такова на разпоредбата на чл. 32, § 4 от Регламент (ЕС) 2016/679, за това че към дати 08.01.2019 г. и . и 10.01.2019 г. не е предприело мерки (технически и организационни), спрямо своя служител - И. К., на когото е предоставен достъп до лични данни на жалбоподателя в контекста на доставката на процесите пратки, гарантиращи, че обработката на данните се извършва съобразно указанията на администратора на лични данни [фирма], обективирани в раздел IV, т. 6.1 от договора за обработка от 01.05.2018 г. вр. чл. 11, буква к) и чл. 3 от договора от 01.04.2016 г. и т. 19, т. 27 и 41.2 от общите условия действащи към 2019г., а именно за персонална и документална защита - подготовка на лицето за работа с личните данни (запознаване и обучение с нормативната уредба и вътрешните правила) и въвеждане на процедура по проверка и контрол на обработката.

Изводите на комисията са обективирани в оспореното решение, съобщено на [фирма], [фирма] и [фирма] съответно на 31.05.2021г., 01.06.2021г. и 07.07.2021г. Съответно жалбите са заведени на 09.06.2021г., 15.06.2021г. и 19.07.2021г.

Въз основа на така установеното от фактическа страна, съдът извежда следните правни изводи:

Жалбите са допустими – подадени са срещу подлежащ на оспорване пред съд индивидуален административен акт, от лица, които са негови адресати и чиято правна сфера той засяга неблагоприятно, в преклузивния срок за оспорване.

Разгледани по същество, жалбата на [фирма] е основателна, на [фирма] – неоснователна и на [фирма] - частично основателна.

Като извърши дължимата на основание чл.168, ал.1 АПК проверка за законосъобразност на оспорения акт освен на основанията, сочени от оспорващите, на всички основания по чл.146 АПК, съдът приема следното:

Оспореното решение е издадено от компетентен административен орган като правомощията на комисията произтичат от разпоредбите на чл.10 и чл.10а ЗЗЛД, съответно от чл.57 и чл.58 от Регламент (ЕС) 2016/679, вр. чл.38 ЗЗЛД. Решението е взето с изискуемото по чл.9, ал.3 ЗЗЛД мнозинство като протоколът от проведеното открито заседание, на което е взето решението по преписката, е подписан от всички членове на комисията, присъствали на него като за приемането на това решение те са гласували единодушно съответно са положили подписите си под оспорваното решение.

Спазено е изискването за форма и съдържание на административния акт, регламентирано в чл.59 АПК, доколкото в приложимия специален закон липсват конкретни изисквания към формата и съдържанието на решението - то е издадено в изискуемата писмена форма и съдържа задължителните

реквизити, регламентирани в ал.2 на чл.59 АПК, в т.ч. са посочени фактическите и правните основания за приемането му, което е предпоставка за упражняване на контрол за законосъобразност от съда и гарантира правото на защита на жалбоподателя.

Не се установяват допуснати нарушения на административнопроизводствените правила, които да бъдат квалифицирани като съществени и да мотивират отмяната на акта само на това основание. Производството е образувано законосъобразно в съответствие с разпоредбата на чл.38, ал.1 ЗЗЛД във връзка с чл.26 и сл. от Правилника за дейността на КЗЛД и нейната администрация, обн.ДВ, бр.60/2019г. С решение от проведено заседание, обективизирано в Протокол № 39/09.09.2020г. жалбата е обявена за допустима, конституирани са страните в производството и е насрочено разглеждането на спора по същество /чл.38, ал.1 и чл.40, ал.1 ПДКЗЛДНА/. Спазена е разпоредбата на чл.41 ПДКЗЛДНА, съгласно която КЗЛД събира доказателства, назначава експерти и призовава, както и извършва други действия в производството по Раздел II „Разглеждане на жалби от физически лица“ по реда на АПК – лицата, срещу които е подадена жалбата са надлежно уведомени за образуваното административно производство, с което административният орган е изпълнил задължението си по чл.26, ал.1 АПК, предоставена е възможност за изразяване на становище и представяне на относими към спора доказателства във връзка с изложените в нея твърдения.

При произнасяне по съществото на спора са обсъдени представените по преписката писмени доказателства, както и изразените от ответните страни становища по отправените в жалбата твърдения. Правото на защита на жалбоподателите, редовно уведомени за откритото заседание пред комисията, не е ограничено, тъй като е гарантирано тяхното участие в административното производство, а последното е проведено в съответствие със специалните разпоредби на ЗЗЛД и чл.34 и следващите от АПК.

Приложените по делото протоколи от проведени заседания на КЗЛД съответстват на разпоредбата на чл.11, ал.1 и ал.2 от правилника. Обжалваното решение, като взето с изискуемото мнозинство и подписано от лицата, участвали в гласуването, не е постановено при допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила.

При издаването му обаче, според настоящия състав, неправилно е приложен материалният закон.

Съгласно § 1, т.1 ДР ЗЗЛД „лични данни“ е понятието по чл.4, т.1 от Регламент (ЕС) 2016/679, който от своя страна определя, че „лични данни“ означава всяка информация, свързана с идентифицирано физическо лице или физическо лице, което може да бъде идентифицирано /“субект на данни“/; физическо лице, което може да бъде идентифицирано, е лице, което може да бъде идентифицирано, пряко или непряко, по-специално чрез идентификатор като име, идентификационен номер, данни за местонахождение, онлайн идентификатор или по един или повече признаци, специфични за физическата, физиологичната, генетичната, психическата, умствената, икономическата, културната или социална идентичност на това физическо лице.

Безспорно се установи в случая, че при сключване на договора от разстояние по електронен път за продажба на електронни устройства /смартфони, дроне и лаптопи/ от [фирма] са обработени лични данни на жалбоподателя Мохарем Мохарем Х.. Обработване на лични данни, според чл.4 от Регламент (ЕС) 2016/679, е всяка операция или съвкупност от операции, извършвана с лични данни или набор от лични данни чрез автоматични или други средства като събиране, записване, организиране, структуриране, съхранение, адаптиране или промяна, извличане, консултиране, употреба, разкриване чрез предаване, разпространяване или друг начин, по който данните стават достъпни, подреждане или комбинирани, ограничаване, изтриване или унищожаване. В случая [фирма] е обработило личните данни на Х. в качеството на администратор на лични данни – такъв според дефиницията по чл.4 от регламента е физическо или юридическо лице, публичен орган, агенция или друга структура, която сама или съвместно с други определя целите и средствата за обработването на лични данни; когато целите и средствата за това обработване се определят от правото на Съюза или правото на държава членка, администраторът или специалните критерии за неговото определяне могат да бъдат установени в правото на Съюза или в правото на държава членка. Безспорно също така се установи, че процесните лични данни са обработени от администратора именно с оглед сключването на договорите за продажба на процесните устройства.

Отговорността на това дружество е ангажирана за това, че в качеството си на администратор е обработило данните в нарушение на чл.6, § 1 от Регламента като в процеса на обработката на тези данни няма доказателства дружеството да е извършило самостоятелно проверка на лицето, което предоставя данните за тези цели, като в тази насока не са и предвидени мерки, всъщност дружеството при предоставянето на тези услуги - продажби разчита изцяло на проверката, която се извършва от друг администратор на лични данни, и конкретно на неговото изявление, а при изпълнението на вече сключеният договор от разстояние изявлението на дружеството, на което е възложена доставката на пратката, съдържаща съответния продукт/стока.

Съгласно чл.6, § 1 от Регламента обработването е законосъобразно, само ако и доколкото е приложимо поне едно от следните условия: а) субектът на данните е дал съгласие за обработване на личните му данни за една или повече конкретни цели; б) обработването е необходимо за изпълнението на договор, по който субектът на данните е страна, или за предприемане на стъпки по искане на субекта на данните преди сключването на договор; в) обработването е необходимо за спазването на законово задължение, което се прилага спрямо администратора; г) обработването е необходимо, за да бъдат защитени жизненоважните интереси на субекта на данните или на друго физическо лице; д) обработването е необходимо за изпълнението на задача от обществен интерес или при упражняването на официални правомощия, които са предоставени на администратора; е) обработването е необходимо за целите на легитимните интереси на администратора или на трета страна, освен когато пред такива интереси преимущество имат интересите или основните права и свободи на субекта на данните, които изискват защита на личните данни, по-специално когато субектът на данните е дете. В случая

жалбоподателят твърди, че е обработил личните данни на Х. законосъобразно – в хипотезата по б.“а“, тъй като субектът е дал съгласие за това. Очевидно случаят не е такъв, тъй като от предоставената от прокуратурата информация се установява, че IP адресът, от който е направена заявката е на друго лице, с което се потвърждава твърдението на Х., направено в инициращата производството жалба, че не той е заявил сключването на договора.

Т.е. налице е противоположен резултат – обработване на лични данни на едно лице без неговото знание и съгласие, който противоположен резултат представлява нарушение на чл.6, § 1, б.“а“ от Регламента. Последица от извършеното нарушение е прилагане на подходяща мярка в съответствие с корективните правомощия на националния орган. В случая ответникът е приел, че подходяща е мярката, предвидена в чл.58, § 2, буква г) от Регламент (ЕС) 2016/679 като е разпоредил на администратора на лични данни [фирма] при обработката на лични данни на физически лица в контекста на продажби на стоки/продукти от разстояние и тяхната доставка чрез дружество, предоставящо услуги по ЗПУ да предприеме мерки в насока задаване на опция за получаване на стоката/продукта от получателя единствено в офис на дружеството, чрез което се извършва доставката, като единствена възможност за това, ведно с даване на указания до последния, забраняващи връчването на пратките по начин, различен от указания.

Съдът намира, че приложената мярка няма да постигне целения резултат, а именно недопускане злоупотребата с чужди лични данни при извършване на продажби от разстояние, тъй като дори получаването на пратките да бъде ограничено до офис на дружеството, чрез което се извършва доставката, то представянето на куриера от получателя на документ за самоличност, който съдържа чужди лични данни /подправена лична карта/, не може да бъде избегнато. От друга страна, чл.70 от Закона за българските лични документи /ЗБЛД/ не предвижда възможност куриерът да може да извърши справка в информационните фондове за българските лични документи по чл.65 ЗБЛД и да сравни данните, за да предостави пратката на получателя. В този смисъл и доколкото определянето на подходящата корективна мярка е предоставено в оперативната власт на административния орган съдът не разполага с възможност да я замени с друга, а следва да отмени акта в посочената част. Съответно жалбата на дружеството в частта по т.8 е основателна и следва да бъде уважена.

По отношение на жалбата на [фирма], съдът намира следното:

Отговорността на дружеството е ангажирана в качеството му на администратор на лични данни за това, че е обработило личните данни на Мохарем Х. във връзка с отпускане на стокови кредити на 04.01.2019г. и 08.01.2019г. без валидно правно основание за това, в нарушение на чл.6, § 1 от Регламента. Отпускането на кредитите е факт, по който не се спори. Безспорно е също обстоятелството, че Х. не е изразявал желание за това, т.е. личните му данни във връзка със сключването на договора за продажба от разстояние и съответно договора за кредит, са обработени от администратора без правно основание за това, т.е. налице е твърдяното от административния орган нарушение. Възражението на оспорващия, че обработването е законосъобразно, тъй като не е било самоцелно, а за нуждите на сключения

договор за кредит, съдът намира за неоснователно. Договорът е двустранна сделка, т.е. за сключването ѝ следва да е налице съвпадане на насрещните воли на страните. В случая обаче макар Мохарем Х. да е страна по сключения договор, той не е изявявал желание за сключването му, нито е предоставял свои лични данни за тази цел на администратора. Макар да твърди, че е представил достатъчно доказателства, свързани с процеса на идентификация, от които било видно, че служителите му са изпълнили своите задължения във всички етапи на отпускането на кредит, оспорващото дружество не доказва, че е изпълнило задълженията си за идентификация на лицето – заявител на кредита, по начин, че да установи безспорно неговата самоличност, а именно че искането за отпускане на кредита действително изхожда от това лице. В чл.5, § 1 от Регламента са посочени принципите, при спазването на които следва да се осъществява обработването на лични данни. Според § 2 отговорността да докаже, че е спазил посочените в § 1 принципи, е на администратора. Макар и в производството пред комисията да се прилага служебното начало, то не може да бъде споделен довода на жалбоподателя, че като е приела за недоказано изпълнението на задължението на администратора, комисията сама е допуснала процесуално нарушение, тъй като не му е указала предоставянето на допълнителни доказателства. Комисията е уведомила страна за подадената жалба, предоставила е възможност за изразяване на становище по нея и представяне на относими доказателства. Оспорващото дружество е предоставило информация за съществуващите общи условия и всички доказателства, които е счело за необходимо. Пред настоящата инстанция не са представени допълнителни такива. Посоченото от комисията следва да бъде възприето в смисъла, че съвкупността на доказателствата не доказва изпълнение на задължението по посочения § 2, а не че страната не е представила всички доказателства, с които разполага. Приложените мерки по чл.58, § 2, буква г) и буква и) от Регламента, съдът намира, че са съответни на тежестта на извършеното нарушение ще отговорят на изискването за ефективност, пропорционалност и възпиращ ефект. В този смисъл съдът намира за неоснователна жалбата в частта по т.1, 6 и 7 от диспозитива на решението.

Жалбоподателят [фирма] обжалва решението в частта по т.4 и т.10. С диспозитива на акта в посочената т.4 е прието, че дружеството като обработващ личните данни на Мохарем Х. от името на администратора [фирма] е извършило нарушение на чл.32, § 4 от Регламент (ЕС) 2016/679 с това, че към дати 08.01.2019г. и 10.01.2019г. не е предприело мерки /технически и организационни/ спрямо своя служител И. К., на когото е предоставен достъп до лични данни на Мохарем Мохарем Х. в контекста на доставката на пратки, гарантиращи че обработката на данните се извършва съобразно указанията на администратора на лични данни, а именно за персонална и документална защита - подготовка на лицето за работа с личните данни /запознаване и обучение с нормативната уредба и вътрешните правила/ и въвеждане на процедура по проверка и контрол на обработката. Съдът намира това нарушение за недоказано. Разпоредбата предвижда, че администраторът и обработващият лични данни предприемат стъпки всяко физическо лице, действащо под ръководството на администратора или на

обработващия лични данни, което има достъп до лични данни, да обработва тези данни само по указание на администратора, освен ако от въпросното лице не се изисква да прави това по силата на правото на Съюза или правото на държава членка. В случая [фирма] е действало като обработващ лични данни – по см. на § 4 от Регламента това е лице /физическо или юридическо/, публичен орган, агенция или друга структура, която обработва лични данни от името на администратора /в случая [фирма]/. В това му качество, администраторът му е предоставил личните данни на Х. за извършване на фактическата доставка. Тези данни включват адрес, име и телефон за връзка. От посочения в документите телефонен номер, куриер на дружеството е получил обаждане от клиента с искане за промяна на адреса за доставка. Обстоятелството, че този номер не може да бъде идентифициран като притежаван от Мохарем Х., е станало известно на един по-късен етап – в хода на административното производство, от информацията, предоставена от прокуратурата. Към момента на извършване на доставката у служителя на [фирма] не е съществувало /и не е имало причини да съществува/ съмнение относно авторството на обаждането, предвид това че администраторът е предоставил именно този номер за връзка с клиента. Вярно е посоченото от административния орган, че с прилагането на мерки в областта на персонална и документалната защита се управляват рисковете за сигурността на личните данни, които могат да произтекат от неправомерни действия или бездействия на физически лица, действащи под негово ръководство. Изводът му за осъществено от [фирма] нарушение на чл.32, § 4 от Регламент (ЕС) 2016/679 чрез действията на куриера И. К. би бил верен в случай, че куриерът бе получил обаждане от друг номер и при това положение бе доставил пратката на друг адрес, при положение, че принципно възможността за промяна на адреса на доставката е предвиден в общите условия на администратора. Липсата на установено по безспорен начин нарушение, извършено от оспорващото дружество, обуславя незаконосъобразност на приложената корективна мярка, съответно незаконосъобразност на решението в частта по т.10.

По изложените съображения съдът намери оспореното решение за незаконосъобразно в частта му по т.4, 8 и 10. След отмяната на решението в частта по т.8 делото като преписка следва да бъде изпратено на ответника за ново произнасяне в тази част. Решението в останалите му оспорени части по т.1, 6 и 7 е законосъобразно и следва жалбата на [фирма] да бъде отхвърлена.

При този изход на спора разноски се следват на [фирма] в размер на 490 лева, от които 50 лева за заплатена държавна такса по оспорването и 440 лева за заплатено адвокатско възнаграждение по договор за правна защита и съдействие на л.14 по делото.

Разноски се следват и на [фирма] в размер на 525 лева, съразмерно уважената част от жалбата. Следва да се посочи, че разноските за осъществено представителство пред административния орган не могат да бъдат присъдени в настоящото производство, а отделно от това не са представени и доказателства за заплащането на сумата в размер на 600 лева, посочена в списъка на разноските.

Водим от горното и на основание чл.172, ал.2, чл.173, ал.2, чл.174 и чл.143, ал.1 АПК, Административен съд София-град, Второ отделение, 40-ти състав,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалбата на [фирма] и [фирма] Решение № ППН-01-358/2019 от 28.05.2021г. на Комисията за защита на личните данни в частта по т.4, 8 и 10.
ИЗПРАЩА преписката на ответника за ново произнасяне в частта по т.8 в 14-дневен срок от влизане в сила на решението.

ОТХВЪРЛЯ жалбата на [фирма] срещу Решение № ППН-01-358/2019 от 28.05.2021г. на Комисията за защита на личните данни в частта по т.1, 6 и 7.

ОСЪЖДА Комисията за защита на личните данни да заплати на [фирма] сумата в размер на 490 /четиристотин и деветдесет/ лева, представляваща разноси по производството.

ОСЪЖДА Комисията за защита на личните данни да заплати на [фирма] сумата в размер на 525 /петстотин двадесет и пет/ лева, представляваща разноси по производството.

Решението може да бъде обжалвано с касационна жалба в 14 – дневен срок от съобщаването му чрез Административен съд София – град пред Върховния административен съд.

Решението да се съобщи на страните чрез изпращане на препис от него по реда на чл.137 АПК.

Съдия: